

# Den Europæiske Unions Tidende

# C 201

47. årgang

Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

7. august 2004

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	<b>Domstolen</b>	
	DOMSTOLEN	
2004/C 201/01	Domstolens dom (plenum) af 22. juni 2004 i sag C-42/01, Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fællesskabskontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser — artikel 21, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 — medlemsstaternes beskyttelse af legitime interesser — Kommissionens kompetence) .....	1
2004/C 201/02	Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. juni 2004 i sag C-30/02, Recheio-Cash & Carry SA mod Fazenda Pública/Registo Nacional de pessoas Colectivas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa) (Tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld — frist på 90 dage for anlæggelse af søgsmål — effektivitetsprincippet) .....	1
2004/C 201/03	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. juni 2004 i sag C-49/02, Heidelberger Bauchemie GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundespatentgericht) (Varemærker — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 89/104/EØF — tegn, der kan udgøre et varemærke — farvekombinationer — farverne blå og gul til visse byggevarer) .....	2
2004/C 201/04	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 24. juni 2004 i sag C-119/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — artikel 3, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 2, i direktiv 91/271/EØF — udledning af byspildevand til et følsomt område — manglende kloaknet — manglende mere vidtgående rensning end den sekundære rensning, der er foreskrevet i direktivets artikel 4) .....	2
2004/C 201/05	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. juni 2004 i sag C-212/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF — mangelfuld gennemførelse — forpligtelse til i bestemmelserne om indgåelse af offentlige kontrakter at fastsætte en procedure, som giver alle bydende, hvis bud ikke er blevet antaget, mulighed for at opnå annullation af beslutningen om tildeling af en kontrakt) .....	3

**DA**

2004/C 201/06	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. juni 2004 i sag C-278/02, Herbert Hanslbauer GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Østrig) (Landbrug — fælles markedsordning — oksekød — eksportrestitution — tilbagebetaling af uretmæssigt oppebårne beløb — retsforfølgning af uregelmæssigheder — artikel 3 forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — direkte virkning — forældelsesfrist — afbrydelse af forældelsesfristen) .....	4
2004/C 201/07	Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. juni 2004 i sag C-350/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren — artikel 6 og 9 i direktiv 97/66/EF — nødvendigheden af en præcis beskrivelse af klagepunkterne i den begrundede udtalelse) .....	4
2004/C 201/08	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. juni 2004 i sag C-421/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF — mangelfuld gennemførelse) .....	5
2004/C 201/09	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. juni 2004 i sag C-439/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — søtransport — direktiv 95/21/EF — søfarts-sikkerhed — havnestatskontrol — utilstrækkeligt antal inspektioner) .....	5
2004/C 201/10	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juni 2004 i sag C-99/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (Traktatbrud — direktiv 2000/52/EF — gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) .....	6
2004/C 201/11	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juni 2004 i sag C-302/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 1999/22/EF — hold af vilde dyr i zoologiske haver — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) .....	6
2004/C 201/12	Sag C-182/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 3. marts 2004 af Simvulio tis Epikratias i sagen ELMEKA N.E. mod Ypourgos Oikonomikon .....	7
2004/C 201/13	Sag C-183/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 3. marts 2004 af Simvulio tis Epikratias i sagen ELMEKA N.E. mod Ypourgos Oikonomikon .....	7
2004/C 201/14	Sag C-204/04: Sag anlagt den 7. maj 2004 af Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland .....	7
2004/C 201/15	Sag C-217/04: Sag anlagt den 24. maj 2004 af Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union .....	8
2004/C 201/16	Sag C-224/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. april 2004 af Tribunale di Gorizia i sagen Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea mod Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA og Cospalat Friuli Venezia Giulia .....	9

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 201/17	Sag C-229/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. maj 2004 af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen i sagen Crailsheimer Volksbank eG mod Klaus Conrads, Frank Schulzke og Petra Schulzke-Lösche og Joachim Nitschke .....	9
2004/C 201/18	Sag C-230/04: Sag anlagt den 2. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik .....	9
2004/C 201/19	Sag C-231/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. februar 2004 af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio i sagen Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole m.fl. mod Ministero per le Politiche agricole e forestali samt regionen Veneto .....	10
2004/C 201/20	Sag C-233/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. maj 2004 af Arbeitsgericht Düsseldorf i sagen Gül Demir mod Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited og Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG .....	11
2004/C 201/21	Sag C-235/04: Sag anlagt den 4. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien .....	11
2004/C 201/22	Sag C-237/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. maj 2004 af Tribunale di Cagliari i sagen Enirisorse SpA mod Sotacarbo SpA .....	12
2004/C 201/23	Sag C-250/04: Sag anlagt den 14. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik .....	12
2004/C 201/24	Sag C-251/04: Sag anlagt den 14. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik .....	13
2004/C 201/25	Sag C-252/04: Sag anlagt den 14. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik .....	13
2004/C 201/26	Sag C-253/04: Sag anlagt den 14. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik .....	13
2004/C 201/27	Sag C-254/04: Sag anlagt den 14. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik .....	14
2004/C 201/28	Sag C-258/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. juni 2004 af cour du travail de Liège (Niende Afdeling) i sagen Office national de l'emploi mod Ioannis Ioannidis .....	14
2004/C 201/29	Sag C-262/04: Sag anlagt den 23. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland .....	14
2004/C 201/30	Sag C-263/04: Sag anlagt den 24. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik .....	15
2004/C 201/31	Sag C-276/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 5. april 2004 af tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne i sagen SAS Bricorama France mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC .....	15
2004/C 201/32	Slettelse af sag C-258/03 .....	15
2004/C 201/33	Slettelse af sag C-382/03 .....	15



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	RETTEEN I FØRSTE INSTANS	
2004/C 201/34	Afdelingernes sammensætning .....	16
2004/C 201/35	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 25. maj 2004 i sag T-69/03, W. mod Europa-Parlamentet (Tjenestemænd — bosættelsespenge efter fratræden — begrebet bopæl — bevis) .....	16
2004/C 201/36	Sag T-167/04: Sag anlagt den 13. maj 2004 af Asklepios Kliniken GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....	16
2004/C 201/37	Sag T-177/04: Sag anlagt den 14. maj 2004 af easyJet Airline Company Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....	17
2004/C 201/38	Sag T-178/04: Sag anlagt den 17. maj 2004 af MPS Group Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) .....	17
2004/C 201/39	Sag T-179/04: Sag anlagt den 17. maj 2004 af Siegfried Krahl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....	18
2004/C 201/40	Sag T-186/04: Sag anlagt den 25. maj 2004 af Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) .....	18
2004/C 201/41	Sag T-187/04: Sag anlagt den 19. maj 2004 af DJ (*) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....	19
2004/C 201/42	Sag T-190/04: Sag anlagt den 24. maj 2004 af Société Freixenet SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) .....	20
2004/C 201/43	Sag T-191/04: Sag anlagt den 27. maj 2004 af MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) .....	20
2004/C 201/44	Sag T-194/04: Sag anlagt den 27. maj 2004 af The Bavarian Lager Company mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....	21
2004/C 201/45	Sag T-202/04: Sag anlagt den 27. maj 2004 af Madaus Aktiengesellschaft mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) .....	22
2004/C 201/46	Sag T-207/04: Sag anlagt den 4. juni 2004 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....	23
2004/C 201/47	Sag T-209/04: Sag anlagt den 10. juni 2004 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....	24
2004/C 201/48	Sag T-210/04: Sag anlagt den 1. juni 2004 af Andreas Mausolf mod Europol .....	24



II Forberedende retsakter

.....

---

III Oplysninger

2004/C 201/49

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 190 af 24.7.2004 ..... 25



## I

(Meddelelser)

## DOMSTOLEN

## DOMSTOLEN

## DOMSTOLENS DOM

(plenum)

af 22. juni 2004

i sag C-42/01, Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>

(Fællesskabskontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser — artikel 21, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 — medlemsstaternes beskyttelse af legitime interesser — Kommissionens kompetence)

(2004/C 201/01)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-42/01, Den Portugisiske Republik (befuldmægtigede: L.I. Fernandes og L. Duarte, bistået af M. Marques Mendes) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: P. Oliver og M. França), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2000) 3543 endelig udg. af 22. november 2000 vedrørende en procedure efter artikel 21 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (sag nr. COMP/M.2054 – Secil/Holderbank/Cimpor), har Domstolen (plenum), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet og J.N. Cunha Rodrigues samt dommerne A. La Pergola, R. Schintgen, N. Colneric og S. von Bahr (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 22. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT C 108 af 7.4.2001.

## DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 17. juni 2004

i sag C-30/02, Recheio-Cash & Carry SA mod Fazenda Pública/Registo Nacional de pessoas Colectivas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa) <sup>(1)</sup>

(Tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld — frist på 90 dage for anlæggelse af søgsmål — effektivitetsprincippet)

(2004/C 201/02)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-30/02, angående en anmodning, som Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa (Portugal) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Recheio-Cash & Carry SA mod Fazenda Pública/Registo Nacional de pessoas Colectivas, Ministério Público, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af de fællesskabsretlige bestemmelser om tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. La Pergola, S. von Bahr (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 17. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Fællesskabsrettens effektivitetsprincip er ikke til hinder for, at der for tilbagesøgning af en afgift, som er opkrævet i strid med fællesskabsretten, fastsættes en forældelsesfrist på 90 dage, som beregnes fra dagen for udløbet af fristen for frivillig betaling af afgiften.

<sup>(1)</sup> EFT C 97 af 20.4.2002.

**DOMSTOLENS DOM****(Anden Afdeling)****af 24. juni 2004****i sag C-49/02, Heidelberger Bauchemie GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundespatentgericht) <sup>(1)</sup>****(Varemærker — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 89/104/EØF — tegn, der kan udgøre et varemærke — farvekombinationer — farverne blå og gul til visse byggevarer)**

(2004/C 201/03)

(Processprog: tysk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-49/02, angående en anmodning, som Bundespatentgericht (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, der er anlagt af Heidelberger Bauchemie GmbH at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), R. Schintgen og N. Colneric; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 24. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Farver eller farvekombinationer, der i en ansøgning om registrering af et varemærke er angivet abstrakt og uden konturer, og hvis farvenuancer er angivet med henvisning til en farveprøve og specificeret ved hjælp af en internationalt anerkendt farveidentificeringskode, kan udgøre et varemærke i henhold til artikel 2 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, forudsat:

- at det godtgøres, at disse farver eller farvekombinationer i den sammenhæng, hvori de anvendes, faktisk fremtræder som et tegn, og
- at registreringsansøgningen indeholder en systematisk opstilling, der forbinder de pågældende farver med hinanden på en bestemt og forudbestemt måde.

Selv om en farvekombination opfylder betingelserne for at kunne udgøre et varemærke i henhold til det nævnte direktivs artikel 2, skal

den myndighed, der er kompetent til at registrere varemærker, undersøge, om den omhandlede kombination tillige opfylder de øvrige betingelser, der navnlig er fastsat i samme direktivs artikel 3, for at kunne registreres som varemærke for varer og tjenesteydelser fra den virksomhed, der søger mærket registreret. Ved denne undersøgelse skal der tages hensyn til alle relevante omstændigheder i det pågældende tilfælde, herunder i givet fald den brug, der er gjort af tegnet, der søges registreret som varemærke. Ved en sådan undersøgelse skal der ligeledes tages hensyn til den almene interesse i ikke utilbørligt at begrænse rådigheden over farver for andre erhvervsdrivende, der udbyder varer eller tjenesteydelser af den samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket søges registreret.

<sup>(1)</sup> EFT C 131 af 1.6.2002.**DOMSTOLENS DOM****(Fjerde Afdeling)****af 24. juni 2004****i sag C-119/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik <sup>(1)</sup>****(Traktatbrud — artikel 3, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 2, i direktiv 91/271/EØF — udledning af byspildevand til et følsomt område — manglende kloaknet — manglende mere vidtgående rensning end den sekundære rensning, der er foreskrevet i direktivets artikel 4)**

(2004/C 201/04)

(Processprog: græsk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-119/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og M. Konstantinidis) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtiget: E. Skandalou), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40), som ændret ved Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998 (EFT L 67, s. 29), idet den ikke har truffet de



nødvendige foranstaltninger til at etablere et kloaknet til opsamling af byspildevand i Thriasio Pedio-regionen, og idet den ikke har draget omsorg for, at regionens byspildevand underkastes en mere vidtgående rensning end sekundær rensning, før det udledes til det følsomme område Eleusis-bugten, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne J.-P. Puissochet og F. Macken (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 24. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at etablere et kloaknet til opsamling af byspildevand i Thriasio Pedio-regionen, og idet den ikke har draget omsorg for, at regionens byspildevand underkastes en mere vidtgående rensning end sekundær rensning, før det udledes til det følsomme område Eleusis-bugten.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 131 af 1.6.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 24. juni 2004

i sag C-212/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (<sup>1</sup>)

**(Traktatbrud — direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF — mangelfuld gennemførelse — forpligtelse til i bestemmelserne om indgåelse af offentlige kontrakter at fastsætte en procedure, som giver alle bydende, hvis bud ikke er blevet antaget, mulighed for at opnå annullation af beslutningen om tildeling af en kontrakt)**

(2004/C 201/05)

(Processprog: tysk)

blikken Østrig (befuldmægtigede: C. Pesendorfer og M. Fruhmann), angående en påstand om, at det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33), og artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 76, s. 14), idet de østrigske Landesvergabegesetze (regionale love om indgåelse af offentlige kontrakter) for delstaterne Salzburg, Steiermark, Nieder-Österreich og Kärnten ikke i alle tilfælde fastsætter en klageprocedure, der gør det muligt for en bydende, hvis bud ikke er blevet antaget, at opnå annullation af beslutningen om tildeling af en kontrakt, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), R. Schintgen, F. Macken og N. Colneric; generaladvokat: M. Poirares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 24. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, og artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, for så vidt som Landesvergabegesetze (regionale love om indgåelse af offentlige kontrakter) for delstaterne Salzburg, Steiermark, Nieder-Österreich og Kärnten ikke i alle tilfælde fastsætter en klageprocedure, der gør det muligt for en bydende, hvis bud ikke er blevet antaget, at opnå annullation af beslutningen om tildeling af en kontrakt.

- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 180 af 27.7.2002.



## DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 24. juni 2004

i sag C-278/02, Herbert Hanslbauer GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Østrig) <sup>(1)</sup>)

(Landbrug — fælles markedsordning — oksekød — eksportrestitution — tilbagebetaling af uretmæssigt oppebårne beløb — retsforfølgning af uregelmæssigheder — artikel 3 forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — direkte virkning — forældelsesfrist — afbrydelse af forældelsesfristen)

(2004/C 201/06)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-278/02, angående en anmodning, som Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Herbert Hanslbauer GmbH, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær Múgica Arzamendi den 24. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser er umiddelbart anvendelig i medlemsstaterne, også på området for landbrugseksportrestitutioner, når fællesskabsregler for bestemte sektorer ikke fastsætter en kortere frist, og nationale regler ikke fastsætter en længere forældelsesfrist.
- 2) Artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 2988/95 skal fortolkes således, at en varsling af en virksomhedskontroltold over for den pågældende virksomhed ikke udgør en undersøgelses- eller retsforfølgningshandling vedrørende uregelmæssigheder, som afbryder forældelsesfristen i denne bestemmelses stk. 1, første afsnit, medmindre transaktionen, som mistanken om uregelmæssigheder vedrører, er tilstrækkeligt præcist defineret.

<sup>(1)</sup> EFT C 289 af 23.11.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 24. juni 2004

i sag C-350/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene <sup>(1)</sup>

(Traktatbrud — behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren — artikel 6 og 9 i direktiv 97/66/EF — nødvendigheden af en præcis beskrivelse af klagepunkterne i den begrundede udtalelse)

(2004/C 201/07)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-350/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Shotton og W. Wils) mod Kongeriget Nederlandene (befuldmægtiget: S. Terstal), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre artikel 6 og 9 i Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren (EFT 1998 L 24, s. 1) i national ret, eller i det mindste ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts (refererende dommer); generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 24. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Nederlandene har, ved at have gennemført artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren ufuldstændigt, idet artikel 11.5, stk. 1, i Wet houdende regels inzake de telecommunicatie (Telecommunicatiewet) henviser til en bekendtgørelse, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, og idet de gennemførelsesbestemmelser, som er nævnt i artikel 11.5, stk. 3, Telecommunicatiewet, ikke er blevet meddelt Kommissionen, samt ved at have gennemført direktivets artikel 9 ufuldstændigt, tilsidesat sine forpligtelser i medfør af dette direktiv.

- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Nederlandene.
- 3) Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af Kommissionens omkostninger.
- 4) Kommissionen bærer i øvrigt sine egne omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 323 af 21.12.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 24. juni 2004

i sag C-421/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (<sup>1</sup>)

(Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF — mangelfuld gennemførelse)

(2004/C 201/08)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-421/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: X. Lewis) mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: Ph. Ormond), angående en påstand om, at det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (EFT L 73, s. 5), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets artikel 4, stk. 2, for så vidt angår projekter opført i punkt 1, litra b) og c), i direktivets bilag II eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne R. Schintgen og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 24. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private

projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, idet det ikke i Skotland og Nordirland har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets artikel 4, stk. 2, for så vidt angår projekter opført i punkt 1, litra c) i direktivets bilag II, og idet det ikke har givet underretning om de foranstaltninger, der er truffet herom i England og Wales.

- 2) Det Forenede Kongerige betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 7 af 11.1.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 22. juni 2004

i sag C-439/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (<sup>1</sup>)

(Traktatbrud — søtransport — direktiv 95/21/EF — søfartsikkerhed — havnestatskontrol — utilstrækkeligt antal inspektioner)

(2004/C 201/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-439/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K. Simonsson og W. Wils) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og P. Boussaroque), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) (EFT L 157, s. 1), idet den ikke har gennemført et samlet årligt antal inspektioner, der svarer til mindst 25 % af det antal enkeltskibe, der anløb franske havne i 1999 og 2000, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne S. von Bahr og R. Silva de Lapuerta (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 22. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol), idet den ikke har gennemført et samlet årligt antal inspektioner, der svarer til mindst 25 % af det antal enkeltskibe, der anløb franske havne i 1999 og 2000.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 19 af 25.1.2003.

### DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 17. juni 2004

i sag C-99/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (<sup>1</sup>)

*(Traktatbrud — direktiv 2000/52/EF — gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)*

(2004/C 201/10)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-99/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Flett) mod Irland (befuldmægtiget: D. O'Hagan), angående en påstand om, at det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder (EFT L 193, s. 75), idet Irland ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne S. von Bahr (refererende dommer) og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær:

R. Grass den 17. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder, idet Irland ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv.

2) Irland betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 101 af 26.4.2003.

### DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 10. juni 2004

i sag C-302/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (<sup>1</sup>)

*(Traktatbrud — direktiv 1999/22/EF — hold af vilde dyr i zoologiske haver — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)*

(2004/C 201/11)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-302/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. van Beek og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtigede: I.M. Braguglia, bistået af G. de Bellis), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver (EFT L 94, s. 24), idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller idet den under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), og dommerne J.-P. Puissochet og K. Lenaerts; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 10. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(<sup>1</sup>) EFT C 213 af 6.9.2003.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 3. marts 2004 af Simvulio tis Epikratias i sagen ELMEKA N.E. mod Ypourgos Oikonomikon**

(Sag C-182/04)

(2004/C 201/12)

Ved dom afsagt den 3. marts 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. april 2003, har Simvulio tis Epikratias i sagen ELMEKA N.E. mod Ypourgos Oikonomikon forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse.

De faktiske omstændigheder og de præjudicielle spørgsmål er de samme som i sag C-181/04.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 3. marts 2004 af Simvulio tis Epikratias i sagen ELMEKA N.E. mod Ypourgos Oikonomikon**

(Sag C-183/04)

(2004/C 201/13)

Ved dom afsagt den 19. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. april 2004, har Simvulio tis Epikratias i sagen ELMEKA N.E. mod Ypourgos Oikonomikon forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse.

De faktiske omstændigheder og de præjudicielle spørgsmål er de samme som i sag C-181/04.

**Sag anlagt den 7. maj 2004 af Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-204/04)

(2004/C 201/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. maj 2004 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicola Yerrell, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Horstpeter Kreppel, dommer ved arbejdsretten, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i medfør af artikel 1, 2 og 5 i Rådets direktiv 76/207/EØF (<sup>1</sup>) og som er fastsat i § 4 i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF (<sup>2</sup>) om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS — Bilag: Rammeaftale om deltidsarbejde, idet kvinder, som udgør den overvejende del af den offentlige sektors deltidsansatte, som er ansat med en arbejdsuge på mindre end 18 timere, indirekte forskelsbehandles, derved at deltidsansatte ikke er valgbare til persona-leudvalgene, hvis de

a) i medfør af § 14 stk. 2 i Bundespersonalvertretungsgesetz og de tilsvarende bestemmelser i lovgivningen for delstaterne

— Bayern

— Berlin

— Bremen

— Hessen

regelmæssigt arbejder mindre end 18 timer om ugen, henholdsvis

b) i delstaterne

— Mecklenburg-Vorpommern

— Sachsen

— Schleswig-Holstein

— Thüringen

arbejder mindre en det halve af den almindelige ugentlige arbejdstid,

c) i delstaterne

— Baden-Württemberg

— Brandenburg

— Rheinland-Pfalz

— Sachsen-Anhalt

arbejder mindre end en tredjedel af den almindelige ugentlige arbejdstid,

d) i delstaten Nordrhein-Westfalen

arbejder mindre end 2/5-dele af den almindelige ugentlige arbejdstid, eller

e) i delstaten Niedersachsen

inden for det sidste år i en periode på op til to måneder har arbejdet mindre end 15 timer om ugen.

2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Udelukkelsen af deltidsansatte i den offentlige sektor, som arbejder mindre end 18 timer om ugen (timetallet er i visse delstater noget lavere) fra at blive valgt til personaleudvalgene på forbundsniveau og i næsten alle delstaterne, udgør en indirekte forskelsbehandling af kvinder, idet de udgør den overvejende del af de deltidsansatte. Det udgør derfor en tilsidesættelse af direktiv 76/207/EØF. Endvidere er reglen ikke forenelig med direktiv 97/81/EF, idet deltidsansatte ikke må behandles dårligere end fuldtidsansatte, medmindre den anderledes behandling er retfærdiggjort af saglige hensyn.

Udelukkelsen fra at blive valgt, var imidlertid ikke sagligt begrundet. Disse ansattes begrænsede tilstedeværelse på arbejdspladsen kan udlignes gennem fleksible arbejdstider og moderne kommunikationsmidler. En tilsvarende indskrænkning af valgbarheden findes ikke i lov om arbejdsretten, som gælder for valg til private virksomheders samarbejdsudvalg. Disse udvalg har de samme opgaver som personaleudvalgene i den offentlige sektor. Det er nødvendigt, at de udelukkede grupper er repræsenteret i personaleudvalgene på grund af deres specifikke interesser, som ellers forbliver upåagtet.

<sup>(1)</sup> EFT L 39, s. 40.

<sup>(2)</sup> EFT L 14, s. 9.

**Sag anlagt den 24. maj 2004 af Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag C-217/04)

(2004/C 201/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. maj 2004 anlagt sag mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union af Det Forenede Kongerige ved Mark Bethell, som befuldmægtiget, bistået af Her Majesty's Attorney General Lord Goldsmith QC, Nicholas Paines QC og Tim Ward, og med valgt adresse i Luxembourg.

Det Forenede Kongerige har nedlagt følgende påstande:

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 460/2004 af 10. marts 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed <sup>(1)</sup> annulleres.

— Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Den anfægtede forordning (forordning (EF) nr. 460/2004, »ENISA-forordningen«), opretter et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed, hvis opgave er at yde Kommissionen, medlemsstaterne og forretningsverdenen råd, vejledning og bistand i spørgsmål om net- og informationssikkerhed, som ligger inden for ENISA-forordningens anvendelsesområde. Det Forenede Kongerige støtter agenturets oprettelse, men har gjort gældende, at artikel 95 EF ikke indeholder den fornødne hjemmel hertil. ENISA-forordningen vedrører udelukkende oprettelsen af agenturet som et fællesskabsorgan, den beskriver agenturets formål og opgaver, fastsætter bestemmelser om dets ledelse, organisation og arbejdsprogram samt om dets budget, retlige status, privilegier, immunitet og arbejdsprog. Bestemmelserne i ENISA-forordningen får udelukkende virkning inden for rammerne af Fællesskabets regler for institutionerne.

Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at den regelfastsættende kompetence, som følger af artikel 95 EF, er en beføjelse til at tilnærme medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Den indeholder derimod ikke en beføjelse til at oprette fællesskabsorganer eller til at overdrage opgaver til sådanne organer. Disse anliggender falder uden for national ret, og fællesskabsbestemmelser, som opretter et sådant organ, eller overdrager opgaver til det, tilnærmer ikke medlemsstaternes love og administrative bestemmelser i artikel 95 EF's forstand.

Ingen af bestemmelserne i ENISA-forordningen tilnærmer — heller ikke indirekte — bestemmelser i national ret. Det er tværtimod udtrykkeligt udelukket, at agenturet kan gøre indgreb i nationale organers kompetence, og det fremgår udtrykkeligt af forordningens artikel 1, stk. 3, at agenturets formål og opgaver ikke berører medlemsstaternes beføjelser.

Bestemmelserne i ENISA-forordningen falder derfor uden for anvendelsesområdet for de harmoniseringsbeføjelser, som Parlamentet og Rådet er blevet tillagt ved artikel 95 EF, og det eneste korrekte retsgrundlag for en sådan retsakt er artikel 308 EF.

<sup>(1)</sup> EUT L 77 af 13.3.2004, s. 1.



**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. april 2004 af Tribunale di Gorizia i sagen Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea mod Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA og Cospalat Friuli Venezia Giulia**

(Sag C-224/04)

(2004/C 201/16)

Ved kendelse afsagt den 7. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. maj 2004, har Tribunale di Gorizia i sagen Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea mod Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA og Cospalat Friuli Venezia Giulia forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

— Skal artikel 1 i forordning (EØF) nr. 856/84 <sup>(1)</sup> af 31. marts 1984 og artikel 1-4 i forordning (EØF) nr. 3950/92 <sup>(2)</sup> af 28. december 1992 fortolkes således, at tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter har karakter af en administrativ sanktion, og skal producenten som følge heraf kun betale afgiften, såfremt han forsætligt eller uagtsomt har overskredet de tildelte mængder?

<sup>(1)</sup> EFT L 90 af 1.4.1984, s. 10.

<sup>(2)</sup> EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. maj 2004 af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen i sagen Crailsheimer Volksbank eG mod Klaus Conrads, Frank Schulzke og Petra Schulzke-Lösche og Joachim Nitschke**

(Sag C-229/04)

(2004/C 201/17)

Ved kendelse afsagt den 27. maj 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. juni 2004, har Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen i sagen Crailsheimer Volksbank eG mod Klaus Conrads, Frank Schulzke og Petra Schulzke-Lösche og Joachim Nitschke forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Er det foreneligt med artikel 1, stk. 1, i direktiv 85/577/EØF <sup>(1)</sup> at forbrugernes rettigheder, især fortrydelsesretten, ikke blot er betinget af, at der foreligger en dørsalgssituation i henhold til direktivets artikel 1, stk. 1, men også, at der er opfyldt yderligere tilregnelseskriterier såsom det forhold, at den erhvervsdrivende bevidst inddrager en tredje mand ved kontraktindgåelsen, eller at den erhvervsdrivende handler uagtsomt hvad angår tredjemandens aktiviteter i forbindelse med dørsalget?

2) Er det foreneligt med artikel 5, stk. 2, i direktiv 85/577/EØF, at en person, der optager et lån i fast ejendom, og som ikke blot har indgået lånekontrakten i en dørsalgssituation men ligeledes i denne situation har foranlediget, at lånebeløbet indbetales på en konto, som han i praksis ikke længere har rådighed over, skal tilbagebetale låneprovenuet tilbage til långiver, hvis han træder tilbage fra aftalen?

3) Er det foreneligt med artikel 5, stk. 2, i direktiv 85/577/EØF, at den person, der optager lånet i fast ejendom, for det tilfælde at han efter tilbagetrædelsen er forpligtet til at tilbagebetale låneprovenuet til långiver, ikke kan gøre dette til de terminer, der gælder for afdragene i henhold til kontrakten, men straks skal tilbagebetale hele beløbet på én gang?

4) Er det foreneligt med artikel 5, stk. 2, i direktiv 85/577, at den person, der optager lånet i fast ejendom, for det tilfælde at han også er forpligtet til at tilbagebetale lånebeløbet til långiver, når han træder tilbage fra aftalen, desuden skal betale markedsrenten?

<sup>(1)</sup> EFT L 372, s. 31.

**Sag anlagt den 2. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik**

(Sag C-230/04)

(2004/C 201/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. juni 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 39 og artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (<sup>(1)</sup>), idet den ikke tillader, at der tages hensyn til den erfaring og den anciennitet, som EU-borgere, der er ansat i det offentlige hospitalsvæsen i Frankrig, har opnået inden for den offentlige sektor i en anden medlemsstat.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Medlemsstaterne er forpligtede til at tage hensyn til beskæftigelsesperioder, som vandrende arbejdstagere har tilbagelagt inden for et sammenligneligt arbejdsområde i en anden medlemsstat med henblik på ansættelse, indplacering og fastsættelse af disses anciennitet inden for deres egen offentlige sektor på samme betingelser som dem, der finder anvendelse på den anciennitet og den erhvervs erfaring, der er erhvervet inden for rammerne af deres eget system. De gældende franske bestemmelser tillader ikke, at der tages hensyn til den erfaring og den anciennitet, som EU-borgere, der er ansat i det offentlige hospitalsvæsen i Frankrig, har opnået inden for den offentlige sektor i en anden medlemsstat.

(<sup>1</sup>) EFT 1968 II, s. 467.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. februar 2004 af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio i sagen Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole m.fl. mod Ministero per le Politiche agricole e forestali samt regionen Veneto**

(Sag C-231/04)

(2004/C 201/19)

Ved kendelse afsagt den 23. februar 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. juni 2004, har Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio i sagen Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole m.fl. mod Ministero per le Politiche agricole e forestali samt regionen Veneto forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Udgør Europa-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side, som blev indgået den 16. december 1991 og offentliggjort i EFT L 347 af 31. december 1993, et lovligt, gyldigt og tilstrækkeligt retsgrundlag for Det Europæiske Fællesskab til at vedtage aftalen om beskyttelse af vinbetegnelser, der blev indgået den 29. november 1993 (EFT L 337 af 31.12.1993) mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Ungarn, også når henses til artikel 65, stk. 1, den fælles erklæring nr. 13 og bilag XIII (punkt 3, 4 og 5) til Europa-aftalen, som blev indgået i 1991, vedrørende den eventuelle suverænitet og kompetence, som er forbeholdt de enkelte medlemsstater med hensyn til nationale geografiske betegnelser for deres egne agroindustrielle produkter, herunder vinprodukter, og som udelukker enhver overførelse af suverænitet og kompetence på dette område til Det Europæiske Fællesskab?
2. Må aftalen om beskyttelse af vinbetegnelser, som er indgået den 29. oktober 1993 mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Ungarn (EFT 1993, L 337), som indeholder bestemmelser om beskyttelse af geografiske betegnelser, der henhører under området for industriel og kommercielle ejendomsrettigheder – når tillige henses til udtalelse nr. 1/94 fra De Europæiske Fællesskabers Domstol om EF's enekompetence – anses for ugyldig og uanvendelig i fællesskabsretten i betragtning af, at aftalen ikke er blevet ratificeret af hver enkelt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater?
3. Såfremt Fællesskabets aftale fra 1993 (EFT 1993, L 337) som helhed bør anses for lovlig og anvendelig, bør forbuddet mod at anvende betegnelsen »Tocai« i Italien efter 2007, som fremgår af brevvækslingen mellem de kontraherende parter i forbindelse med aftalens indgåelse (og som er knyttet til denne), da anses for ugyldig og uanvendelig, fordi den strider mod de bestemmelser om enslydende angivelser, som er fastsat i samme aftale fra 1993 (jf. artikel 4, stk. 5, og den til aftalen knyttede protokol)?
4. Skal den anden fælleserklæring, som er knyttet til aftalen fra 1993 (EFT 1993 L 337), hvoraf fremgår, at de kontraherende parter ikke på forhandlingstidspunktet var opmærksomme på, at der fandtes enslydende angivelser for europæiske og ungarske vine, anses for en klart fejlagtig opfattelse af de faktiske forhold (under hensyn til, at de italienske og ungarske betegnelser for »Tocai«-vin har været anvendt side om side i århundreder, at de officielt blev anerkendt i 1948 i en aftale mellem Italien og Ungarn, og først derpå er blevet optaget i fællesskabsbestemmelserne), hvilket efter artikel 48 i Wiener-konventionen om traktatretten medfører annullation af den del af aftalen fra 1993, som indeholder forbud mod at anvende betegnelsen Tocai i Italien?



5. Skal TRIPS-aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (EFT L 336 af 21.11.1994), der er indgået inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), og som trådte i kraft den 1. januar 1996 — og dermed på et senere tidspunkt end ikrafttrædelsen af fællesskabsaftalen fra 1993 (EFT 1994, L 337) — under hensyn til artikel 59 i Wiener-konventionen om traktatretten fortolkes således, at dens bestemmelser om enslydende vinbetegnelser finder anvendelse i stedet for bestemmelserne i fællesskabsaftalen fra 1993, såfremt disse bestemmelser er uforenelige, i betragtning af, at det er de samme kontraherende parter, som har indgået de to aftaler?
6. Skal artikel 22-24 i tredje afdeling af bilag C til Overenskomsten om Oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) vedrørende TRIPS-aftalen (EFT 1994, L 336), som trådte i kraft den 1. januar 1996, såfremt der findes to enslydende angivelser for vin, der er produceret i to forskellige lande, som er parter i TRIPS-aftalen (såvel når det enslydende navn vedrører to geografiske betegnelser, der anvendes i de lande, der er parter i aftalen, som når den vedrører en geografisk betegnelse i et kontraherende land og en enslydende angivelse af en druesort, der traditionelt dyrkes i den anden kontraherende stat) fortolkes således, at begge betegnelser kan anvendes i fremtiden, forudsat de er blevet anvendt i fortiden af de pågældende producenter i god tro eller i mindst ti år før den 15. april 1994 (artikel 24, stk. 4), og forudsat hver betegnelse klart angiver det land eller den region eller zone, som den beskyttede vin hidrører fra, således at forbrugere ikke vildledes?

1. Er det ved efterprøvelsen af, om der foreligger en virksomhedsoverførsel i henhold til artikel 1 i direktiv 2001/23/EF<sup>(1)</sup> — uafhængigt af spørgsmålet om ejerforholdene — i tilfælde, hvor en opgave tildeles en ny ordremodtager, en forudsætning for under en helhedsbetragtning at fastslå, at der er sket en overførsel af driftsmidler fra den oprindelige ordremodtager til den nye ordremodtager, at driftsmidlerne overlades til den pågældende til brug i egen økonomisk interesse. Er det derfor nødvendigt for at anerkende, at der er sket en overførsel af driftsmidlerne, at ordremodtageren har ret til at kunne træffe afgørelse om, på hvilken måde driftsmidlerne bruges i egen økonomisk interesse. Skal der derfor sondres mellem, om ordremodtageren leverer tjenesteydelsen »på/ved« [an] eller »med« [mit] ordregiverens driftsmidler?

2. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

- a) Er det da udelukket, at driftsmidlerne henføres til brug i egen økonomisk interesse, hvis ordregiveren kun stiller dem til rådighed til ordremodtagerens brug, og vedligeholdelsen, herunder de dermed forbundne udgifter, forestås af ordregiveren?
- b) Foreligger der brug i egen økonomisk interesse fra ordremodtagerens side, hvis ordremodtageren inden for rammerne af passagerkontrol i lufthavne til brug for kontrollen anvender de af ordregiveren opstillede portdetektorer, håndholdte detektorer og gennemlysningsskærme?

<sup>(1)</sup> EFT L 82, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. maj 2004 af Arbeitsgericht Düsseldorf i sagen Gül Demir mod Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited og Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG**

(Sag C-233/04)

(2004/C 201/20)

Ved kendelse afsagt den 5. maj 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. juni 2004, har Arbeitsgericht Düsseldorf i sagen Gül Demir mod Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited og Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

**Sag anlagt den 4. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**

(Sag C-235/04)

(2004/C 201/21)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. juni 2004 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D.M. van Beek og G. Valero Jordana, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF<sup>(1)</sup> af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet det ikke har udlagt et tilstrækkeligt antal og areal af områder som særligt beskyttede områder for vilde fugle med henblik på at sikre en beskyttelse af de fuglearter, der er anført i bilag I til direktivet, samt af de trækfuglearter, der ikke er anført i det pågældende bilag.
2. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Ved artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF pålægges medlemsstaterne en specifik forpligtelse til at udlægge områder som »særligt beskyttede områder for vilde fugle« med henblik på en effektiv beskyttelse af de arter, der er nævnt i bilag I til direktivet, og af andre regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, for at sikre, at de kan overleve og formere sig i deres udbredelsesområde. Denne forpligtelse omfatter som minimum alle de områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af de pågældende arter under hensyn til deres beskyttelsesbehov. Det tilstrækkelige antal beskyttelsesområder fastsættes på grundlag af det forfulgte formål.

Medlemsstaterne råder over en vis skønsmargen ved fastlæggelsen af de områder, der i videst mulig omfang opfylder betingelserne i direktivets artikel 4, men de må udelukkende lægge videnskabelige kriterier på det ornitologiske område til grund for deres vurdering. I Spaniens tilfælde udgør fortegnelsen over vigtige områder for vilde fugle (important bird areas, IBA), der er udarbejdet af Sociedad Española de Ornitología i 1998 (SEO-for-tegnelsen/Birdlife 1998) den mest velunderbyggede og den mest nøjagtige af de foreliggende fortegnelser til brug for fastlæggelsen af de områder, der er bedst egnede til beskyttelsen og navnlig til de vigtige arters overlevelse og yngel. Denne fortegnelse hviler på afbalancerede ornitologiske kriterier, der gør det muligt at udpege de områder, der er bedst egnede til at sikre beskyttelsen af alle de arter, der er opregnet i bilag I, samt af andre trækfuglearter, og den angiver de primære fuglebeskyttelsesområder i Spanien.

Sammenholdes de data, der indgår i SEO/Birdlife 98, med de fuglebeskyttelsesområder, som Kongeriget Spanien har udpeget — både for så vidt angår hele det spanske område som på baggrund af en detaljeret analyse for så vidt angår de selvstyrende regioner — kan det konstateres, at antallet og udstrækningen af de områder, der er udpeget som særligt beskyttede områder for vilde fugle, ikke dækker de områder, som den videnskabelige dokumentation angiver som de bedst egnede til at sikre en passende beskyttelse af de vilde fugle, der er omfattet af direktivets artikel 4.

<sup>(1)</sup> EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. maj 2004 af Tribunale di Cagliari i sagen Enirisorse SpA mod Sotacarbo SpA**

(Sag C-237/04)

(2004/C 201/22)

Ved kendelse afsagt den 14. maj 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. juni 2004, har Tribunale di Cagliari i sagen Enirisorse SpA mod Sotacarbo SpA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Indebærer artikel 33 i lov nr. 240/02, at der til SOTACARBO SpA ydes statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, som omhandlet i artikel 87 EF, og som er gennemført på retsstridig måde, da den ikke er anmeldt i overensstemmelse med artikel 88, stk. 3, EF?
- b) Er nævnte bestemmelse i strid med artikel 43 EF, 44 EF, 48 EF, 49 EF og følgende artikler i traktaten vedrørende etableringsfrihed og den fri udveksling af tjenesteydelser?

**Sag anlagt den 14. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**

(Sag C-250/04)

(2004/C 201/23)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. juni 2004 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Georgios Zabbos og Michael Skotter, Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF<sup>(1)</sup> af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet), idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Fristen for direktivets gennemførelse udløb den 24. juli 2003.

(<sup>1</sup>) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

**Sag anlagt den 14. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. mod Den Helleniske Republik**

(Sag C-251/04)

(2004/C 201/24)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. juni 2004 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Georgios Zabbos og Knut Simonsson, Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 (<sup>1</sup>) af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotageejlads).
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

De gældende græske lovbestemmelser er i strid med artikel 1 i forordning (EF) nr. 3577/92.

(<sup>1</sup>) EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

**Sag anlagt den 14. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**

(Sag C-252/04)

(2004/C 201/25)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. juni 2004 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Georgios Zabbos og Michael Shotter, Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2002/22/EF (<sup>1</sup>) af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Fristen for gennemførelse af direktivet i den nationale retsorden udløb den 24. juli 2003.

(<sup>1</sup>) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

**Sag anlagt den 14. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**

(Sag C-253/04)

(2004/C 201/26)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. juni 2004 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Georgios Zavvos og Michael Shotter, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF (<sup>1</sup>) af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 24. juli 2003.

(<sup>1</sup>) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

**Sag anlagt den 14. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**

(Sag C-254/04)

(2004/C 201/27)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. juni 2004 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Georgios Zavvos og Michael Shotter, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF<sup>(1)</sup> af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 24. juli 2003.

<sup>(1)</sup> EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. juni 2004 af cour du travail de Liège (Niende Afdeling) i sagen Office national de l'emploi mod Ioannis Ioannidis**

(Sag C-258/04)

(2004/C 201/28)

Ved dom afsagt den 7. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. juni 2004, har cour du travail de Liège (Niende Afdeling) i sagen Office national de l'emploi mod Ioannis Ioannidis forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er fællesskabsretten (og navnlig EF-traktatens artikel 12, 17 og 18) til hinder for, at en medlemsstats lovgivning (såsom den belgiske kongelige anordning af 25. november 1991 vedrørende arbejdsløshed) — om tildeler unge arbejdsløse, der som udgangspunkt ikke må være fyldt 30 år, en såkaldt ungdomsarbejdsløshedsydelse på grundlag af den videregående skoleuddannelse, de har gennemført — både over for ansøgere, der er statsborgere i en anden medlemsstat, og overfor egne statsbor-

gere, gør tildeling af denne ydelse betinget af, at den påkrævede uddannelse er blevet gennemført i en uddannelsesinstitution, der er oprettet af, får tilskud fra eller er anerkendt af et af statens tre fællesskaber, [som fastsat i artikel 36, stk. 1, første afsnit, nr. 2, litra a) i nævnte kongelige anordning], således at ungdomsarbejdsløshedsydelse ikke tildeles en ung arbejdsløs, der, selv om han ikke er familiemedlem til en vandrende arbejdstager, dog er statsborger i en anden medlemsstat, hvori han, før han bevægede sig frit inden for Unionen, havde fulgt og gennemført en videregående skoleuddannelse, som myndighederne i den stat, hvor der ansøges om ungdomsarbejdsløshedsydelse, anerkender som ligestillet med den påkrævede uddannelse?

**Sag anlagt den 23. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-262/04)

(2004/C 201/29)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. juni 2004 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Walter Mölls og Karolina Mojzesowicz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 i Kommissionens direktiv 2002/77/EF<sup>(1)</sup> af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, idet den ikke til Kommissionen har sendt de oplysninger, som ville have givet denne mulighed for at bekræfte, at direktivets bestemmelser er blevet efterlevet.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

I henhold til artikel 9 i Kommissionens direktiv 2002/77/EF sender medlemsstaterne senest den 24. juli 2003 Kommissionen oplysninger, der giver den mulighed for at bekræfte, at dette direktivs bestemmelser er efterlevet. Denne frist er udløbet, uden at Forbundsrepublikken Tyskland har sendt Kommissionen de i artikel 9 krævede oplysninger.

<sup>(1)</sup> EFT L 249, s. 21.

**Sag anlagt den 24. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik**

**(Sag C-263/04)**

(2004/C 201/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. juni 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved E. Gippini Fournier og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 i direktiv 2002/77/EF<sup>(1)</sup>, idet den ikke har sendt Kommissionen oplysninger, der giver den mulighed for at bekræfte, at dette direktivs bestemmelser er efterlevet.
2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Artikel 9 i direktiv 2002/77/EF pålægger medlemsstaterne senest den 24. juli 2003 at sende Kommissionen oplysninger, der giver den mulighed for at bekræfte, at dette direktivs bestemmelser er efterlevet.

<sup>(1)</sup> Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16.9.2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 249, s. 21).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 5. april 2004 af tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne i sagen SAS Bricorama France mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC**

**(Sag C-276/04)**

(2004/C 201/31)

Ved dom afsagt den 5. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. juni 2004, har tribunal des affaires de

sécurité sociale de Saint-Etienne i sagen SAS Bricorama France mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 87 EF fortolkes således, at den offentlige støtte, Frankrig har ydet inden for rammerne af henholdsvis C.P.D.C. (Comité professionnel de la distribution des carburants), og F.I.S.A.C. (Fonds d'intervention pour la sauvegarde de l'artisanat et du commerce) som fratrædelsesgodtgørelse til håndværkere og næringsdrivende samt som tilskud til pensionsforsikringsordningerne for selvstændige erhvervsdrivende inden for industri og handel og for selvstændige erhvervsdrivende inden for håndværkene, udgør statsstøtte?

**Slettelse af sag C-258/03<sup>(1)</sup>**

(2004/C 201/32)

Ved kendelse af 17. maj 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-258/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 213 af 6.9.2003.

**Slettelse af sag C-382/03<sup>(1)</sup>**

(2004/C 201/33)

Ved kendelse af 11. maj 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-382/03, Ryanair Ltd mod Aer Rianta cpt (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court, Dublin), skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT C 275 af 15.11.2003.



## RETEN I FØRSTE INSTANS

## Afdelingernes sammensætning

(2004/C 201/34)

Retten i Første Instans' plenum har som følge af, at V. Trstenjak er tiltrådt som dommer, den 8. juli 2004 truffet beslutning om at ændre Rettens plenums beslutning af 13. maj 2004 om afdelingernes sammensætning som følger:

I tidsrummet 8. juli 2004-31. august 2004 er afdelingernes sammensætning som følger:

*Første Afdeling, som sættes med tre dommere:*

Præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne P. Mengozzi, M.E. Martins Ribeiro, I. Labucka og V. Trstenjak.

*Første Udvidede Afdeling, som sættes med fem dommere:*

Præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne P. Mengozzi, M.E. Martins Ribeiro, I. Labucka og V. Trstenjak.

For så vidt angår sager, i hvilke den skriftlige behandling er afsluttet og den mundtlige forhandling er afholdt eller berammet før den 8. juli 2004, fortsætter behandlingen i Første Afdeling, som sættes med tre dommere, og Femte afdeling, som sættes med fem dommere, i deres tidligere sammensætning med henblik på den mundtlige forhandling, voteringen og domsafsigelsen.

## DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 25. maj 2004

i sag T-69/03, W. mod Europa-Parlamentet <sup>(1)</sup>

*(Tjenestemænd — bosættelsespenge efter fratræden — begrebet bopæl — bevis)*

(2004/C 201/35)

(Processprog: fransk)

I sag T-69/03, W., tidligere tjenestemand ved Europa-Parlamentet, med bopæl i Folkestone (Det Forenede Kongerige), ved advokat P. Goergen, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: J. de Wachter og L. Knudsen), angående en principal påstand

om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 3. juni 2002 om afslag på at betale sagsøgeren bosættelsespenge efter fratræden, har Retten, sammensat af dommer J.D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 25. maj 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Europa-Parlamentet frifindes.*

2) *Hver part bærer sine omkostninger.*

<sup>(1)</sup> EFT C 101 af 26.4.2003.

## Sag anlagt den 13. maj 2004 af Asklepios Kliniken GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-167/04)

(2004/C 201/36)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. maj 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Asklepios Kliniken GmbH ved Rechtsanwalt K. Füller, som befuldmægtiget.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 88 EF og artikel 10, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999, idet den ikke har truffet beslutning i henhold til artikel 4, stk. 2, 3 eller 4, i forordning (EF) nr. 659/1999 vedrørende den klage, sagsøgeren indgav den 20. januar 2003.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Sagsøgeren er et selskab, som er stiftet på privatretligt grundlag og er 100 % privatejet, og som har specialiseret sig i drift af sygehuse. Selskabet har siden januar 2003 forsøgt at få Kommissionen til at træffe beslutning i henhold til artikel 4, stk. 2, 3 eller 4, i forordning (EF) nr. 659/1999 vedrørende en påstået praksis for ydelse af statsstøtte til fordel for de offentligt ejede sygehuse i Forbundsrepublikken Tyskland.

Sagsøgeren har gjort gældende, at de privatejede sygehuse i det væsentlige finansieres gennem vederlag, som ydes på grundlag af refusionsaftaler indgået med de kompetente sygekasser og disses centralorganisationer samt evt. gennem direkte tilskud til opførelse af sygehuse, som ydes på grundlag af den pågældende delstats sygehusfinansieringsplan. Offentligt ejede sygehuse kan derimod herudover påregne, at de driftstab, som ofte opstår for sådanne sygehuse, vil blive dækket af de pågældende offentlige ejere. Efter sagsøgerens opfattelse udgør disse ydelser statsstøtte i artikel 87, stk. 1, EF's forstand, som for det første skal anmeldes i henhold til artikel 88, stk. 3, EF, og for det andet er uforenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at selskabets påstand må tages til følge, fordi Kommissionen har forholdt sig passiv, selv om den er blevet opfordret til at handle og havde pligt hertil på tidspunktet for opfordringen.

**Sag anlagt den 14. maj 2004 af easyJet Airline Company Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-177/04)

(2004/C 201/37)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 14. maj 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af easyJet Airline Company Limited, Luton, Det Forenede Kongerige, ved Solicitors J. Cook, S. Dolan og J. Parker, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 11. februar 2004 i sag COMP/M.3280 (Air France/KLM), hvorved en fusion på visse betingelser erklæres forenelig med det fælles marked, annulleres i henhold til artikel 6, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89<sup>(1)</sup>.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

I den anfægtede beslutning har Kommissionen konkluderet, at fusionen mellem luftfartselskaberne »Air France« og »KLM« vil føre til skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling på i alt 14 flyruter fra by til by. Kommissionen har imidlertid erklæret fusionen forenelig med det fælles marked, forudsat at de forpligtelser opfyldes, som er foreslået af parterne i fusionen.

Sagsøgeren, der selv er et luftfartselskab, har nedlagt påstand om annullation af denne beslutning under påberåbelse af, at Kommissionen har foretaget en række åbenbart fejlagtige bedømmelser. Selskabet gør nærmere bestemt gældende, at

Kommissionen ikke har taget korrekt hensyn til følgende omstændigheder:

- styrkelsen af den fusionerede enheds dominerende stilling på ruter, hvor der ikke forelå nogen overlapning mellem Air France og KLM
- spørgsmålet, om fusionen har skabt eller styrket en dominerende stilling på markederne for køb af lufthavnstjenesteydelser
- fusionens virkninger for den potentielle konkurrence.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse til støtte for dens konklusion om, at lufthavnene »Charles de Gaulle« og »Orly« i Paris kunne træde i hinandens sted. Endelig finder sagsøgeren, at parternes tilsagn var klart utilstrækkelige til at retablere en struktur med effektiv konkurrence på de markeder, hvor der forelå betænkeligheder vedrørende en dominerende stilling, og at Kommissionen anlagde en fejlagtig bedømmelse, da den accepterede dem.

<sup>(1)</sup> EFT 1990 L 257, s. 13.

**Sag anlagt den 17. maj 2004 af MPS Group Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)**

(Sag T-178/04)

(2004/C 201/38)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 17. maj 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af MPS Group Inc., Jacksonville, Florida (USA), ved Solicitors K. O'Rourke og P. Kavanagh.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Modis-Distribuição Centralizada SA.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 4. februar 2004 af Fjerde Appelkammer annulleres for så vidt som den har taget indsigelse nr. B000170599 til følge vedrørende følgende tjenesteydelser i klasse 35: »Arbejdsformidlingsvirksomhed; konsulentbistand vedrørende ansættelser; udarbejdelse af lønningstyper; tjenesteydelser vedrørende tidsregistrering; tilvejebringelse af vikarer og fastansat personale«.
- Subsidiært annulleres afgørelsen for så vidt den omfatter følgende tjenesteydelser i klasse 35: »Arbejdsformidlingsvirksomhed; konsulentbistand vedrørende ansættelser; tilvejebringelse af vikarer og fastansat personale«.



*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Ansøger om EF-vare-mærket:	MPS Group Inc.
EF-varemærket, søges registreret:	der EF-varemærkeansøgning nr. 778795 »MODIS« for tjenesteydelser i klasse 35 (arbejdsformidlingsvirksomhed; konsulentbistand vedrørende ansættelser; udarbejdelse af lønningslister; ...), klasse 41 (undervisningsvirksomhed) og klasse 42 (psykometrisk testning).
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Modis-Distribuição Centralizada SA.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det portugisiske varemærke »MODIS« for tjenesteydelser i klasse 35 (annonce- og reklamevirksomhed, bistand ved forretningsledelse og forretningsadministration).
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afslag på EF-varemærkeansøgningen vedrørende klasse 35 og 41, imødekommelse af samme ansøgning vedrørende klasse 42.
Appelkammerets afgørelse:	Annulatio af indsigelsesafdelingens afgørelse, idet den tog indsigelsen til følge vedrørende de tjenesteydelser i klasse 41, der var ansøgt om, hjemviste sagen til undersøgerens fornyede behandling, og i øvrigt afslog klagen.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 om EF-varemærker <sup>(1)</sup> , idet der blev truffet afgørelse om, at de omhandlede tjenesteydelser lignede hinanden.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

**Sag anlagt den 17. maj 2004 af Siegfried Krahl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-179/04)

(2004/C 201/39)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 17. maj 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Siegfried Krahl, Zagreb (Kroatien), ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulatio af Kommissionens afgørelse om at foretage tilbagesøgning af de dagpenge, sagsøgeren fik udbetalt i den periode, hvorunder en midlertidig bolig blev stillet til hans rådighed.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Sagsøgeren, der er tjenestemand ved Kommissionen, tiltrådte tjenesten ved Kommissionens delegation i Zagreb den 2. februar 2002, og indlogerede sig frem til den 19. september 2002 i en bolig, som Kommissionen havde stillet til hans rådighed. Kommissionen har ved den anfægtede afgørelse besluttet at foretage tilbagesøgning af de dagpenge, sagsøgeren har fået udbetalt i nævnte periode med den begrundelse, at sagsøgeren ikke var berettiget hertil, eftersom han var indlogeret i en lejlighed, som Kommissionen havde stillet til hans rådighed.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at artikel 10 i vedtægtens bilag VII er tilsidesat. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen kun havde stillet den pågældende bolig til hans rådighed for en midlertidig periode, hvilket ikke forhindrede ham i at oppebære dagpenge. Sagsøgeren har desuden anført, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat, idet Kommissionen havde givet ham konkrete tilsagn om udbetaling af dagpenge under hans ophold i den pågældende lejlighed.

**Sag anlagt den 25. maj 2004 af Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag T-186/04)

(2004/C 201/40)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 25. maj 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa, Spa (Belgien), ved avocats Laurent de Brouwer, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse og Donatienne Moreau. Den anden part i sagen for appelkammeret var Spafarm Limited.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 25. februar 2004 af Fjerde Appelkammer i sag R 827/2002-4 vedrørende afslag på sagsøgerens klage over indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne forkastede sagsøgerens indsigelse mod registrering af ordmærket »SPAFORM« for varer i klasse 7, 9, 11, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Ansøger om EF-vare- Spaform Limited.  
mærket:

EF-varemærket, der Ordmærket »SPAFORM« — ansøg-  
søges registreret: ning nr. 609 776 for varer i klasse  
7 (pumper m.v.), klasse 9 (appa-  
rater og instrumenter til måling af  
tryk) og klasse 11 (badekar med  
strømhvirvler).

Indehaver af det i indsi- Sagsøgeren.  
gelsessagen påberåbte  
varemærke eller tegn:

Det i indsigelsessagen Det nationale varemærke SPA for  
påberåbte varemærke varer i klasse 32 (mineralvand  
eller tegn: m.v.).

Indsigelsesafdelingens Indsigelsen forkastes.  
afgørelse:

Appelkammerets Klagen afslås.  
afgørelse:

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1,  
i forordning (EF) nr. 2868/95 <sup>(1)</sup>. På grundlag af denne artikel fandt  
Indsigelsesafdelingen, at de oplys-  
ninger, som Harmoniseringskon-  
toret var i besiddelse af ved  
udløbet af indsigelsesfristen, ikke  
gav mulighed for at identificere  
det påberåbte ældre varemærke.  
Sagsøgeren har bestridt denne  
konklusion.

<sup>(1)</sup> Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om  
gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94  
om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

**Sag anlagt den 19. maj 2004 af DJ (\*) mod Kommissionen  
for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-187/04)

(2004/C 201/41)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der  
den 19. maj 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Euro-

pæiske Fællesskaber af DJ (\*), ved avocat Carlos Mourato, og  
med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den af den ansvarlige for den appellerede bedømmelse  
trufne afgørelse vedrørende sagsøgerens karriereudviklings-  
rapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31.  
december 2002 annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens stiltiende afvisning af 20. februar  
2004 af sagsøgerens klage annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger samt  
de nødvendige udgifter, der er afholdt med henblik på  
sagens behandling, og bl.a. udgifter til valgt adresse, trans-  
port og ophold, samt honorarer og udgifter til advokat.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først påberåbt sig en  
række tilsidesættelser af reglerne for bedømmelsesproceduren  
og af gennemførelsesbestemmelserne til vedtægtens artikel 43,  
nemlig:

- at en anden tjenestemand burde have været bedømmer, da  
det var denne tjenestemand, som var sagsøgerens overord-  
nede, og ikke den bedømmer, som figurerer i den anfægtede  
rapport
- at sagsøgerens tidligere overordnede ikke blev hørt
- at den anden samtale samt udtalelsen fra den ansvarlige for  
den appellerede bedømmelse fandt sted for sent
- at udpegelsen af formanden for Det Paritetiske Bedømmel-  
sesudvalg angiveligt var ulovlig.

Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig, at princippet om de  
interne revisorers uafhængighed er tilsidesat derved, at et af  
medlemmerne af Det Paritetiske Bedømmelsesudvalg tilhørte et  
generaldirektorat, som var blevet revideret af sagsøgeren, og at  
den ansvarlige for sagsøgerens appellerede bedømmelse var  
Kommissionens generalsekretær, som selv kunne være genstand  
for en revision. Sagsøgeren har anført, at det henset hertil er  
viceformanden med ansvar for reformen af Kommissionen,  
som burde have været ansvarlig for sagsøgerens appellerede  
bedømmelse. Sagsøgeren har endelig påberåbt sig, at begrun-  
delsespligten og ligebehandlingsprincippet er tilsidesat, samt at  
bedømmeren har foretaget et åbenbart urigtigt skøn.

(\*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

**Sag anlagt den 24. maj 2004 af Société Freixenet SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag T-190/04)

(2004/C 201/42)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 24. maj 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Société Freixenet SA, Sant Sadurní d'Anoia (Spanien), ved avocats Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse og Donatienne Moreau.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 11. februar 2004 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 97/2001-4) annulleres, og det fastslås, at ansøgningen om EF-varemærke nr. 32532 skal bekendtgøres i henhold til artikel 40 i forordning nr. 40/94.
- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 11. februar 2004 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 97/2001-4).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Ansøger om EF-varemærket:	Sagsøgeren.
EF-varemærket, der søges registreret:	Et tredimensionalt mærke i form af en hvid, matteret flaske (registreringsansøgning nr. 32532).
Varer eller tjenesteydelser:	Varer i klasse 33 (mousserende vine).
Undersøgelsesafdelingens afgørelse:	Ansøgningen afslås.
Appellkammerets afgørelse:	Klagen afslås.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 73 i forordning nr. 40/94 for så vidt som appellkammerets afgørelse er støttet på et vist antal faktiske omstændigheder, som sagsøgeren ikke har haft lejlighed til at udtale sig om, samt af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 3, i det omfang det omhandlede varemærke har fornødent særpræg.

**Sag anlagt den 27. maj 2004 af MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag T-191/04)

(2004/C 201/43)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 27. maj 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, Düsseldorf (Tyskland), ved advokat R. Kaase. Den anden part i sagen for appelkammeret var Tesco Stores Limited.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 23. marts 2004 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 486/2003-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Ansøger om EF-varemærket:	MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG.
EF-varemærket, der søges registreret:	Figurmærket »Metro« vedrørende varer, der ikke er genstand for den foreliggende sag (ansøgning nr. 779116).
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Tesco Stores Limited.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Det nationale ordmærke »METRO«.

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Indsigelsen forkastes.

Appelkammerets afgørelse:

Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres.

Søgsmålsgrunde:

Ansøgeren har gjort gældende, at det tidspunkt hvor en ældre rettighed, for at danne grundlag for en indsigelse, skal være gældende og skal kunne bevises at have denne status, er på tidspunktet for indsigelsesafdelingens afgørelse, eller subsidiært når fristen for at fremlægge yderligere bevismateriale udløber. Ansøgeren har til støtte for sin ansøgning anført, at der foreligger en tilsidesættelse af de retningslinier for sagsbehandling, der er indeholdt i artikel 74 i Rådets forordning nr. 40/94 <sup>(1)</sup> og regel 16 og 20 i Kommissionens forordning nr. 2868/95 <sup>(2)</sup>. Ifølge ansøgeren fremgår det ikke af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, at gyldigheden af det ældre varemærke kun er påkrævet på det tidspunkt, hvor indsigelsen rejses.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

<sup>(2)</sup> Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

**Sag anlagt den 27. maj 2004 af The Bavarian Lager Company mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-194/04)

(2004/C 201/44)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. maj 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Euro-

pæiske Fællesskaber af The Bavarian Lager Company, Clitheroe, Det Forenede Kongerige, ved solicitors J. Pearson og C. Bright, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kommissionens godkendelse af Det Forenede Kongeriges regerings ændring af artikel 7, stk. 2, litra a), i Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 (S.I. 1989 nr. 2390) (den såkaldte »guest beer provision«) var i strid med artikel 28 EF (tidligere EF-traktatens artikel 30).
- Det fastslås, at Kommissionen ikke skulle have godkendt ovennævnte ændring, og at Kommissionen ved at godkende den selv har tilsidesat artikel 28 EF (tidligere EF-traktatens artikel 30).
- Kommissionens beslutning af 18. marts 2004, hvorved sagsøgerens anmodning om aktindsigt i visse dokumenter blev afvist, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at fremlægge en liste med navne på samtlige de personer, der deltog i mødet afholdt den 11. oktober 1996, hvori der deltog tjenestemænd fra Generaldirektoratet for Det Indre Marked og fra Det Forenede Kongeriges ministerium for handel og industri samt repræsentanter for Confédération des Brasseurs du Marché Commun.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Det sagsøgende selskab blev oprettet den 28. maj 1992 med det formål at importere tysk øl til salg på beværtninger i Det Forenede Kongerige. I 1993 indgav sagsøgeren en klage til Kommissionen vedrørende en påstået tilsidesættelse af artikel 28 EF (tidligere EF-traktatens artikel 30) i forbindelse med den såkaldte »guest beer provision« (bestemmelsen om gæste-øl) i Det Forenede Kongeriges lovgivning. I henhold til denne bestemmelse skal bryggerier give beværtninger, der er knyttet til dem ved eksklusive salgsaftaler, lov til at tilbyde en »gæste-øl« fra et andet bryggeri. Den pågældende øl skulle være en øl med sekundær gæring i det fad, det blev solgt fra, hvilket er en type øl, der næsten udelukkende produceres Det Forenede Kongerige. Den øl, som sælges af sagsøgeren, såvel som de fleste typer øl fremstillet uden for Det Forenede Kongerige, kunne ikke blive omfattet af denne bestemmelse, og sagsøgeren anså bestemmelsen for at være en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion. I en skrivelse af 21. april 1997 oplyste Kommissionen sagsøgeren om, at i lyset af en foreslået ændring af bestemmelsen om »gæste-øl« var proceduren mod Det Forenede Kongerige blevet suspenderet og ville blive afsluttet, så snart ændringen var blevet vedtaget.

Den 5. december 2003 anmodede sagsøgeren under henvisning til forordning nr. 1049/2001<sup>(1)</sup> Kommissionen om fuld aktindsigt i referatet fra et møde vedrørende dette emne, som fandt sted den 11. oktober 1996 mellem repræsentanter for Kommissionen, Det Forenede Kongeriges regering og bryggerier. Navnlig anmodede sagsøgeren Kommissionen om at oplyse identiteten af visse personer, hvis navne var blevet maskeret i det mødereferat, som sagsøgeren tidligere havde fået aktindsigt i. Kommissionen afviste sagsøgerens anmodning og bekræftede sin afvisning i en skrivelse fra generalsekretæren til sagsøgeren, dateret den 18. marts 2004. Til støtte for sin afvisning henviste Kommissionen til behovet for beskyttelse af personlige oplysninger vedrørende de personer, der deltog i mødet, såvel som den potentielle risiko det ville indebære for Kommissionens mulighed for at gennemføre undersøgelser i sådanne tilfælde, hvis identiteten af de personer, der giver oplysninger til Kommissionen, skulle oplyses.

Med sit søgsmål ønsker sagsøgeren for det første fastslået, at Kommissionens beslutning om at indstille proceduren mod Det Forenede Kongerige var fejlagtig. I den forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 28 EF og artikel 12 EF.

For så vidt angår Kommissionens afvisning af at give aktindsigt i de ønskede dokumenter, har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 2 i forordning nr. 1049/2001 forpligter Kommissionen til at give oplysning om samtlige personer, der deltog i det pågældende møde, og at ingen af undtagelserne nævnt i artikel 4 finder anvendelse. Sagsøgeren har videre gjort gældende, at der kan ses bort fra undtagelsen i artikel 4, stk. 3, idet der er en tungvejende offentlig interesse i adgang til dokumentet.

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145, s. 43-48.

**Sag anlagt den 27. maj 2004 af Madaus Aktiengesellschaft mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)**

(Sag T-202/04)

(2004/C 201/45)

(Processprog vælges i overensstemmelse med procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. maj 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering

i det Indre Marked (Varemærker og Design)(KHIM) af Madaus Aktiengesellschaft, Köln (Tyskland), ved advokat I. Valdelomar Serrano.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Optima Health Limited.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at KHIM begik en retlig fejl, da den traf den anfægtede afgørelse.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Ansøger om EF-varemærket: Optima Health Ltd, ændret til The Optimal Health Ltd.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »ECHINAID« for varer i klasse 5 (vitaminer, kosttilskud, urtepræparater, farmaceutiske og medicinske præparater) (CTM ansøgning nr. 1666239).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Madaus AG.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den internationale varemærkeregistrering af ordmærket »ECHINACIN« for varer i klasse 5 (kemiske farmaceutiske præparater).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på den af Madaus indbragte klage.

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har gjort gældende, at Appelkammeret med urette anvendte begrebet det relevante marked og den relevante kundekreds. Sagsøgeren har også gjort gældende, at forstavelsen Echina ikke er beskrivende, og at der er en risiko for forveksling mellem varemærkerne.



**Sag anlagt den 4. juni 2004 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-207/04)

(2004/C 201/46)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. juni 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved avvocato dello Stato Antonio Cingolo.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens note nr. E2/LP D(2004) 712 af 25. marts 2004, modtaget den 26. marts 2004, hvorved Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik, meddelte en beslutning, hvorefter beløb til betaling af de omhandlede forskud (forskud betalt inden for rammerne af støtteordninger til ethvert program inden for mål 1 og 2) klart skulle fremgå af de fremtidige betalingsangivelser, i henhold til bestemmelserne i skrivelse fra kommissær Barnier, samt af samtlige foranstaltninger, der har tilknytning til eller ligger til grund for den anfægtede retsakt.
- Subsidiært og for så vidt som der er behov herfor, annulleres Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2004 af 10. marts 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1685/2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene.
- Under alle omstændigheder annulleres samtlige foranstaltninger, der har tilknytning til eller ligger til grund for de anfægtede retsakter.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Den Italienske Republik har ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans anfægtet Kommissionens note af 25. marts 2004, nr. E2/LP D(2004) 712, vedrørende betaling af forskud inden for rammerne af FUP-støtteordningen (flerårige udviklingsprogrammer) (forskning, teknologisk udvikling og højere uddannelse), samt for så vidt som der er behov herfor forordning (EF) nr. 448/2004 af 10. marts 2004<sup>(1)</sup> for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med anvendelse af strukturfondene.

Til støtte for påstanden vedrørende noten af 25. marts 2004 har sagsøgeren anført følgende:

— der foreligger væsentlige formelle mangler, idet der ikke er givet nogen begrundelse, og idet den retsakt, der er genstand for sagen, er vedtaget uden nogen retlig hjemmel, uden at proceduren fastlagt i sagsøgtets forretningsorden er overholdt

— tilsidesættelse af artikel 9 i Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001<sup>(2)</sup>, idet de heri anførte regnskabsbestemmelser ikke er overholdt

— tilsidesættelse af artikel 32 i grundforordningen<sup>(3)</sup> og i Kommissionens forordning nr. 448/2004, som i forbindelse med betaling af forskud alene stiller krav om dokumentation for at staten, »den endelige modtager«, har betalt de hertil svarende beløb til investeringernes endelige modtagere

— tilsidesættelse af forordning nr. 448/2004 for så vidt angår såvel tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet som retssikkerhedsprincippet, samt på grund af selvmodsigelser i begrundelsen for den anfægtede note.

For så vidt angår forordning nr. 448/2004, har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af:

- bestemmelserne om støtteberettigede udgifter fastsat i grundforordningen
- bestemmelserne om regnskabskontrol (som ikke stiller de krav, Kommissionen har henvist til)
- proportionalitetsprincippet, for så vidt som Kommissionen har stillet krav om dokumentation, der går ud over hvad der er fastsat og hvad der er nødvendigt
- princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, for så vidt som forordning nr. 448/2004 indeholder bestemmelser, som har tilbagevirkende kraft, der går mere end 44 måneder tilbage fra dens vedtagelse, hvilket klart er uacceptabelt i lyset af de generelle principper vedrørende fastsættelse af retsakter.

<sup>(1)</sup> Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2004 af 10.3.2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1685/2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene og om tilbagetrækning af forordning (EF) nr. 1145/2003 (EFT L 72 af 11.3.2004, s. 66).

<sup>(2)</sup> Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2.3.2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturfondenes interventioner (EFT L 63 af 3.3.2001, s. 21).

<sup>(3)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 27.6.1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1).

**Sag anlagt den 10. juni 2004 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber****(Sag T-209/04)**

(2004/C 201/47)

*(Processprog: spansk)*

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. juni 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Spanien ved Abogado del Estado Nuria Díaz Abad, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 2792/1999, som ændret ved forordning nr. 2369/2002, idet den ikke inden for en rimelig frist har taget stilling til de ansøgninger om tilladelser, som de spanske myndigheder har indgivet, og at den derved har gjort sig skyldig i en undladelse.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

De spanske myndigheder har anmodet Kommissionen om en række undtagelser for at kunne yde støtte til oprettelsen af et blandet selskab som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2369/2002 af 20. december 2002<sup>(1)</sup>. Når overførsel af skibet sker til tredje-lande, der ikke har nogen fiskeriaftale med Det Europæiske Fællesskab, er det nødvendigt, at Kommissionen indrømmer en undtagelse (artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 2792/1999, som ændret ved forordning nr. 2369/2002). De nationale myndigheder kan kun yde denne støtte indtil den 31. december 2004.

Kommissionen blev den 16. februar 2004 formelt opfordret til at afgøre de verserende sager. Da den endnu ikke har afgjort dem alle, har Kongeriget Spanien besluttet at lægge sag an mod den pågældende institution, og det er herved også af betydning, at de spanske myndigheder, som afventer Kommissionens afgørelse af deres anmodning om undtagelser, allerede har

overskredet de frister, der gælder efter national lovgivning for deres egne afgørelser.

---

(<sup>1</sup>) Rådets forordning (EF) nr. 2369/2002 af 20.12.2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 49).

**Sag anlagt den 1. juni 2004 af Andreas Mausolf mod Europol****(Sag T-210/04)**

(2004/C 201/48)

*(Processprog: nederlandsk)*

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 1. juni 2004 anlagt sag mod Europol af Andreas Mausolf ved M.F. Baltussen og P. de Casparis.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Europol's afvisning af sagsøgerens klage af 1. marts 2004 over afgørelsen af 2. januar 2003 annulleres, og samtidig annulleres den anfægtede afgørelse af 2. januar 2003.
- Europol tilpligtes at tildele sagsøgeren et supplerende løntrin fra 1. juli 2002.
- Europol tilpligtes at betale dette beløb til sagsøgeren inden 48 timer efter forkyndelsen af den i denne sag afsagte dom, med tillæg af lovbestemte renter efter nederlandsk ret.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren gældende, at artikel 29 i vedtægten for Europol's personale er tilsidesat, samt at der foreligger en overskridelse af skønsbeføjelser og en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.



## III

(Oplysninger)

(2004/C 201/49)

**Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 190 af 24.7.2004

**Liste over tidligere offentliggørelser**

EUT C 179 af 10.7.2004

EUT C 168 af 26.6.2004

EUT C 156 af 12.6.2004

EUT C 146 af 29.5.2004

EUT C 106 af 30.4.2004

EUT C 94 af 17.4.2004

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>

---

**Sag anlagt den 10. juni 2004 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber****(Sag T-209/04)**

(2004/C 201/48)

*(Processprog: spansk)*

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. juni 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Spanien ved Abogado del Estado Nuria Díaz Abad, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 2792/1999, som ændret ved forordning nr. 2369/2002, idet den ikke inden for en rimelig frist har taget stilling til de ansøgninger om tilladelser, som de spanske myndigheder har indgivet, og at den derved har gjort sig skyldig i en undladelse.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

De spanske myndigheder har anmodet Kommissionen om en række undtagelser for at kunne yde støtte til oprettelsen af et blandet selskab som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2369/2002 af 20. december 2002<sup>(1)</sup>. Når overførsel af skibet sker til tredje-lande, der ikke har nogen fiskeriaftale med Det Europæiske Fællesskab, er det nødvendigt, at Kommissionen indrømmer en undtagelse (artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 2792/1999, som ændret ved forordning nr. 2369/2002). De nationale myndigheder kan kun yde denne støtte indtil den 31. december 2004.

Kommissionen blev den 16. februar 2004 formelt opfordret til at afgøre de verserende sager. Da den endnu ikke har afgjort dem alle, har Kongeriget Spanien besluttet at lægge sag an mod den pågældende institution, og det er herved også af betydning, at de spanske myndigheder, som afventer Kommissionens afgørelse af deres anmodning om undtagelser, allerede har

overskredet de frister, der gælder efter national lovgivning for deres egne afgørelser.

---

(<sup>1</sup>) Rådets forordning (EF) nr. 2369/2002 af 20.12.2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 49).

**Sag anlagt den 1. juni 2004 af Andreas Mausolf mod Europol****(Sag T-210/04)**

(2004/C 201/49)

*(Processprog: nederlandsk)*

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 1. juni 2004 anlagt sag mod Europol af Andreas Mausolf ved M.F. Baltussen og P. de Casparis.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Europol's afvisning af sagsøgerens klage af 1. marts 2004 over afgørelsen af 2. januar 2003 annulleres, og samtidig annulleres den anfægtede afgørelse af 2. januar 2003.
- Europol tilpligtes at tildele sagsøgeren et supplerende løntrin fra 1. juli 2002.
- Europol tilpligtes at betale dette beløb til sagsøgeren inden 48 timer efter forkyndelsen af den i denne sag afsagte dom, med tillæg af lovbestemte renter efter nederlandsk ret.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren gældende, at artikel 29 i vedtægten for Europol's personale er tilsidesat, samt at der foreligger en overskridelse af skønsbeføjelser og en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

## III

(Oplysninger)

(2004/C 201/50)

**Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 190 af 24.7.2004

**Liste over tidligere offentliggørelser**

EUT C 179 af 10.7.2004

EUT C 168 af 26.6.2004

EUT C 156 af 12.6.2004

EUT C 146 af 29.5.2004

EUT C 106 af 30.4.2004

EUT C 94 af 17.4.2004

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>

---